

KIEBULI (2) *sb pl*

kiebuli (2), [**hebuli, chebuli, chebuły, chepule**].

Teksty nie oznaczają é.

N kiebuli (2), [**hebuli, chebuli, chebuły, chepule.**]

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w. i chebula.

bot. Terminalia chebula Retz. (Rost); migdałecznik chebulowiec, drzewo z rodziny trudziczkowatych (Combretaceae), którego owoce, zwane mirobalanami chebulowymi, używane były w garbarstwie i lecznictwie (2) : Emblici ieft owoc który roście za Morzem, j też mirabolani wśitki/ to ieft Citrini Kiebuli/ Belleriei Indij [...] Mirabolani Citrini purguią kolerę/ ale Kiebuli Emblici Bellerici, Ty wśyithki flegmę wypądzaią/ Telko Indi Melankolią czyścią *FalZioł* III 4b–c; [Mierobolany żółte purguią kolerę/ ále chepule/ Empelici/ Belleriei/ thy wśyithki flegmę wypądzaią/ telko czarne melánkolią czyścią. *SienHerb* 194b; Weźmi Mierobalanow brunatnych/ Co ie Aptekarze Chebuli zową *SienHerb* 531b; Chebuły *SienHerb* D2#v; MIRABOLANI, *Citrini nigri Indi, Hebuli*. [...] Roftą té Mirábolany [...] ná rozmáitych drzewách: lékarstwá íą chwalebné *UrządowHerb* 360, 361 [cf *Myrabolanorum genera quinque: nempe Flaua, Chepula, Indica siue nigra, Empelica, Bellerica MatthComm* 1238]].

MK